

stemmer den ved Rancelli-Placat af 8de Juni 1819 bekiendtgjorte Kgl. Resolution af 26de Mai s. N., at, ligesom det ved Reskript af 11te Juni (bekiendtgjort ved Placat af 17de Juni 1811) er fastsat, at der ved enhver ny Bygning's Opførelse i Kjøbenhavn skal iagttages, at Kjælderhalse ikke springe for vidt ud og at Trapper ikke gaae ud over 18 Tommer, saaledes skal denne Bestemmelse udvides til at gjælde for samtlige Kjøbstæder i Danmark, naar nye Bygninger blive opførte, og naar ved Gaardes og Huses Reparation til Gaden nye Façader anbringes. Denne Bestemmelse har man troet at burde bibeholde med den nærmere Modifikation, at Bredden af Passagen paa Fortoget udfor Nedgangen eller Trappen efter Kjøbstædernes Forhold fastsættes til mindst 1½ Alen.

Med Hensyn til de nuværende Kjælderne's gange og Trapper ansees det rettest i Lighed med Loven af 17de Marts 1856 at optage en Bestemmelse om, at de i Tilfælde af Fortogets Omlægning og — for at undgaae enhver Tvivl sfr. Udkastets § 60 — i Tilfælde af Ombygning skulle forandres i Overensstemmelse med den her givne Regel, dog at der herfra af Bygningskommissionen paa Amtets Approbation kan meddeles Dispensation, naar Reglens Iagttagelse vilde medføre væsentlige Ulemper for Eieren, hvorhos Man af Hensyn til Kommunens Lary har indrømmet Kommunalbestyrelsen Ret til mod Erstatning at fordre dem borttagne eller indskrænkede for den almindelige Færdigheds Skyld.

ad § 4.

Om Karnapper og udbuede Binduer i Kjøbstæderne findes de hidtilgjældende Regler i Forordningu af 13de December 1793 § 83 og det dertil sig sluttende Rancelli-Cirkulære af 12te November 1841. Da i Henhold til disse Regler Karnapper ved den senere administrative Praxis (sfr. Justitsministeriets Skrivelse af 6te September 1850) ere ansete utilladelige i Kjøbstæderne, har Man ikke fundet nogen Betænknelighed ved her at optage Bestemmelserne fra den tilsvarende § 8 i Loven af 17de Marts 1856.

I Forbindelse med disse Forrifter har Man optaget et Forbud mod at indrette Porte og Døre til at aabnes udad, hvilket ogsaa under de i Sen angivne Betingelser skal gjælde om Kjælbervinduer og Binduer i Stueetager.

ad §§ 5—9.

I disse §§ fastsættes Reglerne om Bygningernes Soliditet med hvad dermed staaer i nærmeste Forbindelse.

Om denne Materie indeholdes Hovedbestemmelsen i Forordn. af 6te April 1832 § 14 B, der nærmere er fortolket ved en Mængde af Rancelliet og Justitsministeriet afgivne Resolutioner. Herefter har den nu bestaaende Tilstand for Kjøbstæderne udviklet sig saaledes:

at det hvad udbvendige Mure angaaer er tilladt at anvende til disse Mure og Bindingsværk, naar enten 1) der er et Mellemrum af over 10 Alen til Naboens Grund, eller 2) den paagjældende Bygning vender ud til Eierens egen Grund, eller 3) den eller de Bygninger, fra hvilke den paagjældende Bygning ligger i en kortere Afstand end 10 Alen, høre til samme Eiendom, eller endelig 4) Bygningen vender ud mod Gade eller Stræde, medens i andre Tilfælde Grundmur skal anvendes;

at der, hvad Murtykkelsen angaaer kun findes en Bestemmelse, nemlig i Forordn. af 6te April 1832 § 14 B, hvor der foreskrives, at Gable i de Bygninger, der herefter skulle opføres, skulle være idetmindste af een Stens Tykkelse, hvilket ogsaa er anset anvendeligt paa Sidevægge, der komme i umiddelbar Berørelse med Naboens Bygninger, og

at der endelig, hvad Bjælkestykkerne angaaer, savnes enhver Forfrist for Kjøbstadbygninger.

Uagtet det nu, navnlig for at opnaae den størst mulige Betyggelse mod Brandfare, maaskee vilde have været hensigtsmæssigt ligesom at gjøre de samme Fordringer i Kjøbstæderne i de omhandlede Retninger, som ved Loven af 17de Marts 1856 §§ 10—18 ere